

РЕШЕНИЕ

№ 219

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10446** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 38908 от 01.11.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 21006484 от 06.06..2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Фанита-Т“ ЕООД, ЕИК 13151503, със седалище и адрес на управление: [населено място], жк Сухата река, [жилищен адрес] срещу Решение № 20266095 от 02.11.2023 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 8 състав, по НАХД № 8549/2020 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-006377 от 06.03.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. /ДИТ-С./, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на основание чл. 415 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в несъответствие с материалния закон, а наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Инвокират се доводи, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. В хода на настоящето производство „Фанита-Т“ ЕООД е редовно призовано, не се явява и не се

представлява.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ-С.) – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На „Фанита-Т“ ЕООД била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, резултатите от която били обективирани в Констативен протокол № ПР1923861 от 11.09.2019 г., като под № 7 на дружеството било дадено задължително предписание в качеството му на работодател да поправи неправилно отразена дата на прекратяване на трудовото правоотношение в трудовата книжка на Д. И. Х.. Срокът за изпълнение на даденото предписание бил 11.10.2019 г.

От материалите по делото се установява, че на 11.09.2019 г. на пълномощника на дружеството е връчена призовка, издадена на основание чл. 45, ал.1 от АПК, в която е посочено дружеството лично/чрез законен представител или чрез упълномощен представител да се яви на 15.10.2019 г. в 13,00 часа в ДИТ – С. за представяне на документи и/или даване на сведения и обяснения. Допълнително е посочено какви документи да се представят.

Била извършена последваща проверка, приключила с Констативен протокол № ПР1929921 от 15.10.2019 г., като било установено, че дружеството не е изпълнило даденото под № 7 задължително предписание и е нарушило Този протокол е връчен на управителя на дружеството – Д. Х. на 12.11.2019 г.

Приетата като писмено доказателство „покана“ (л. 24 от делото на СРС) се отличава със следните особености: 1. Липсват данни кога е издадена същата и кога е изпратена на касатора – не е посочен изходящ номер.; 2. Получена е от Т. В. на 11.09.2019 г.; 3. Същата гласи, че управителят на „Фанита – Т“ ЕООД следва да се яви в ДИТ – С. на 15.10.2019 г. в 13,00 часа относно съставянето на акт/актове за установяване на нарушение на трудовото законодателство за нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ.

Съставен е АУАН № 22-006377 от 15.10.2019 г. при условията на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, който е връчен на 12.11.2019 г. на управителя на дружеството, лично

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление (НП) № 22-006377 от 06.03.2020 г. от директора на ДИТ – С..

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно доказано.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че при съставянето на

АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, както и че въззивната инстанция се е задоволила единствено да посочи, че не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна наказващия орган при издаването на АУАН и НП.

Съгласно чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. Когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие.

От текста на цитираната разпоредба е видно, че АУАН се издава в присъствието на нарушителя, в случая на управителя на дружеството или на изрично упълномощено лице. Следващата алинея втора разписва какви действия трябва да бъдат предприети от наказващия орган, когато АУАН следва да се изготви в отклонение на изискването за присъствие на нарушителя. Законодателят в тази хипотеза изрично е посочил, че това може да стане, само когато нарушителят е 1. Известен; 2. Не може да се намери и 3. След покана не се яви за съставянето на АУАН.

По делото не се спори, че извършителят е известен, както и че се е укривал или че е бил търсен. Спорът е по отношение на обстоятелството дали е бил надлежно поканен да се яви за съставянето на акта. От приетите писмени доказателства като част от административнонаказателната преписка е видно наличието на покана, описана по – горе. Физическото изготвяне на покана по чл. 40, ал.2, пред. 3 от ЗАНН не е достатъчно условие да обоснове законосъобразното и връчване и изготвяне на АУАН в отсъствието на нарушителя. Вярно е, че същата е връчена на пълномощник на нарушителя, но самото връчване е станало преди констатиране на извършеното нарушение, а именно поканата е получена на 11.09.2019 г., а КП, с който се установява нарушението по чл. 415 от КТ е изготвен на 15.10.2019 г., т.е. един месец по – късно и е връчен на управителя на дружеството на 12.11.2019 г., когато е получил и процесния АУАН. Нещо повече Поканата не е регистрирана от нейния съставител и изпращач в изходящия регистър на ДИТ – С., което в С административнонаказателната преписка не са ангажирани никакви други писмени доказателства, които да удостоверяват предприети действия от актосъставителя по издирване на нарушителя за връчване на акта. При тези данни касационната инстанция приема, че формално са изпълнени изискванията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, колкото да наподобяват законосъобразно издаване на АУАН, но реално е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като поканата не е изведена като документ, връчена е преди констатиране на извършено административно нарушение, т.е. нарушен е принципа на непредубеденост и безпристрастно установяване на фактите в административното наказателното производство. При това положение въззивният съд се е задоволил само да отбележи липсата на допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН без да обсъди подробно наведените от наказаното лице аргументи. Констатираното процесуално нарушение при съставянето на АУАН е достатъчно основание за отмянаната на НП поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Независимо от горното, от материалите по делото се установя, че е осъществен състава на чл. 415, ал. 1 от КТ, който регламентира задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена

имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е влязло в сила и е било задължително за изпълнение.

По отношение осъществяване на фактическия състав на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ, от санкционираното дружество не са представени доказателства за изпълнение на даденото предписание, поради което касационният състав приема, че посоченото в АУАН и НП нарушение е безспорно доказано, както правилно е приел и СРС в решението си. Неосновано е направеното в касационната жалба възражение, че за изпълнение на даденото предписание е било необходимо трудовата книжка да бъде предоставена от работника. Касаторът не представя доказателства, от които да се установява, че работникът е уведомен за необходимостта от представяне на трудовата книжка.

Неоснователни са възраженията, изложени в касационната жалба за неправилен отказ за прилагане на института на „маловажния случай“, тъй като от една страна чл. 28 от ЗАНН не намира приложение по отношение нарушенията на КТ, а от друга не са налице изискванията на чл. 415в от КТ нарушението да е отстранено веднага след неговото установяване. В случая дружеството – касатор не ангажира доказателства да е предприело действия по отстраняване на допуснатата грешка в трудовата на книжка на бивш работник, респ. не са изпълнени влезлите в сила предписания.

По изложените съображения решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени обжалваното наказателно постановление. В случая не се дължат разноски, тъй като такива не са поискани от страна на касатора. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20266095/02.11.2023 г. на СРС, НО, 8 състав, по НАХД № 8549/2020 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006377 от 06.03.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. /ДИТ-С./, с което на „Фанита-Т“ ЕООД с ЕИК 13151503 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 415 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.